

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברכלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 780
פרשת נח תשפ"ג

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
19:09	18:29	17:18	ירושלים
19:06	18:31	17:34	תל-אביב
19:07	18:29	17:25	חיפה
19:09	18:31	17:36	באר שבע



דבר ראש הישיבה

מבול

גשם זה טוב • מדיי הרבה גשם זה מבול • שפע זה טוב • מדיי הרבה שפע זה דור המבול • לדעת איך לנווט את ריבוי הגשמיות והרוחניות • חייבים דחוף תיבת נח!

ומאחר וחסאם היה בקלקול האיוון, גם העונש היה בצורה כזו, שהמים העליונים והמים התחתונים התגברו מאוד. הקלקול שלהם גרם בהכרח למבול. ה' לא מעניש את האדם כדי להתנקם בו. העונש אינו נקמה, אלא תוצאה ישירה של החטא בעצמו, ככתוב (ירמיה ב, יט) "תיסרך רעתך".

ובעומק העניין, כל הבריאה מתקיימת על ידי חיבור בין מים עליונים למים תחתונים. כיוון שפגמו בפגם הברית והשחיתו את דרכם, הם עשו הפרדה בין מים למים והתקלקל החיבור שביניהם, וממילא המים העליונים והתחתונים פרצו את גדרותיהם.

אני הכרתי שפוי אחד

גם היום צריך להיכנס לתיבת נח, צריכים להיכנס לתוך בתי המדרשות. אנחנו נמצאים היום במבול של אפיקורסות, רואים את זה בחוש, תראו מה קורה בחוץ עם הטלפונים הטמאים וכדומה, עולם של מבול, כל העולם משוגע כפשוטו. "כל בני העולם משוגעים, אבל אני הכרתי שפוי אחד" אמר רבי נתן; כבר בימינו ראו שכל העולם מתנהג בשיגעון.

"לעולם אל ידיר אדם עצמו מבית במדרש", ו"אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש". אם המנוול - המבול - תוקף אותך, תמשוך אותו לבית המדרש, כך תקבל את השפע באיוון הנכון.

"מה טובו אהליך יעקב, משכנותיך ישראל". הגמרא (סנהדרין קה, ב) מסבירה שהם בתי המדרשות ובתי הכנסיות, ששם עדיין ישנה את הברכה, מעין עולם הבא. מי שיושב בבית המדרש היום יושב בגן עדן. בית המדרש זה תיבת נח, שם אתה מקבל את השפע על ידי הצדיק, ובפרט בית מדרש על שם הצדיק שבוודאי אנחנו מקבלים את השפע על ידי הצמצומים הנכונים. מצד אחד יש שמחה מרחיבה, ומצד שני יש צמצום של יראה, תמיד יש איוון ביניהם.

למעשה צריך לזכור שאנחנו נשמות ישראל ממשכיים לעבור את דור המבול, דור הפלגה ודור סדום. לכל אחד יש את המבול שלו, הפלגה שלו וסדום שלו. דור המבול היה שטוף בעיקר בזימה, דור הפלגה היו אפיקורסים בעלי 'חוכמות', ובסדום היו מקולקלים במיוחד ביחסי אנוש ואכזריים זה לזה. את כל זה עלינו לתקן, כל אחד ישים לב אלה דברים לקויים אצלו, וינצח את הרע כמו שנח הצדיק עשה ובכך זכה לבנות עולם.

צריך להבין: מה העניין שכל העולם נמחה במבול?! מדוע היה צריך להענישם עד כדי כך?!

תחילה ננסה להבין את מהות המבול. לכאורה המבול זה דבר טוב. אנחנו מתפללים לגשם, טוב שיש גשם, אבל כשיש יותר מדי מים, יותר מדי שפע, זה מקלקל את הכל.

וזהו הסוד של הצדיקים, שיודעים איך להשתמש בדיוק בשפע שמגיע לעולם. תמיד יורד שפע משמים, ואם זה יותר מדי - אם זה בגשמיות זה נקרא "מותרות", ואם זה ברוחניות זהו "ריבוי אור". בעבודת ה' אדם יכול להיכנס לריבוי אור, ובגשמיות האדם עלול ליפול לריבוי חושך. זהו חוסר איוון, וזה נקרא חטא.

זה הפירוש שהארץ חטאה ונשחתה, ש"השחית כל בשר את דרכו על הארץ": כאשר לוקחים את השפע ומשתמשים בו בצורה בלתי מוגבלת בלי ריסון נהיה מצב של אסון.

קלקלת את האיוון

זה בדיוק הנסיון של הדור שלנו.

היום בלי עין הרע, אנחנו חיים בדור של שפע, גם ברוחניות וגם בגשמיות יש שפע גדול. יש דפוסים משוכללים, יש ספרים, יש שיעורים, יש דיסקים, יש הכל בשפע גדול, אבל השאלה היא: מה האדם עושה עם השפע? אם האדם לא יודע להשתמש כמו שצריך בצניעות, אז הוא מקלקל את האיוון.

מהו בעצם "חטא"? אין דבר

שהתורה לא התירה, הגמרא (חולין קט, ב) אומרת שאפילו ל"דבר אחר" יש תחליף: דג שיבוטא, דג בטעם חזיר. כיוון שלכל דבר יש תחליף בקדושה, אז אדם לא צריך לקלקל את הצניעות, לקלקל את השפע. אבל אם הוא מקלקלו, אז נעשה אצלו חוסר איוון.

כך גם היה בדורו של יוסף, שהדור קלקל את הצניעות ונוצר רעב בארץ, והצדיק תיקן את הצניעות והביא שפע. תמיד תפקידו של הצדיק הוא להחזיר את העולם לאיוון. לכן אם אדם קשור לצדיק, שכל עניינו זה האיוון, הוא זוכה לאזן את עצמו ואת העולם כולו.

כאשר "השחית כל בשר את דרכו על הארץ", אז נהיה קלקול של השפע, הארץ נשחתה, ואז צריך לעשות תיבת נח, שהיא חיבור מלכות ויסוד, שזה הצמצום והכלי לקבל את השפע בצמצום. המלכות מקבלת דרך הצדיק את האור בצמצום.

תפקידו של הצדיק הוא להחזיר את העולם לאיוון. לכן אם אדם קשור לצדיק, שכל עניינו זה האיוון, הוא זוכה לאזן את עצמו ואת העולם!

להזמנת: **02-6289761** / **052-7679638** | **ספרו החדש של הרב'ח שמואל שטרן שליט"א** | **שביל חדש** נפתח אל הלב



דרכי חינוך באהבה

שיש לו ענווה לא כועס. אדם שיודע שלא מגיע לו כלום לא מתרגז על שלא שמעו בקולו או לא התחשבו בדעתו. הוא יודע שהוא כלום ולא חושב להגיע שמישהו חייב לו משהו. כמוכּוּן שזה לא מונע ממנו להקפיד על כבודו בתור אב המשפחה, אך הוא עושה זאת כפי שהוא מחנך לשמירת שאר המצוות, גם זו מצווה - כבד את אביך ואת אמך, אך בלא נגיעה אישית.

"להגן" על הקטנטן

על נקודה נוספת ברצוני להאיר את הזרקור: מריבות בין ילדים הוא דבר שמתרחש בכל בית. הילד הקטן משחק, ובלבו של הגדול נכנס חשק לאותו משחק ובלב לחשוב פעמים הוא נוטלו מידו.

הקטן פורץ במחאה, ולפעמים אנו עושים את הטעות ומתערבים להציל את העשוק מיד עושקו.

ברור אמנם שעלינו לשים לב לתכונה הזו שבנפשו של הילד הגדול, ובשעת הכושר להבהיר לו בצורה נחרצת שאסור לגנוב ולקחת את אשר בידי השני. אך במקרה זה לא יצר החינוך בוער בקרבנו, כי אם הנסיון להגן על הילד הקטן מפני הגדול.

הבעיה היא שלרוב הקטנטן לא משתכר מכך כלל, מאחר שהגדול אוסף בליבו מרירות כלפי אחיו הקטן ועד מהרה תזדמן לידי האפשרות לקחת לו בלא שהאב יראה. אם זה כשהורים ישינים בצהרים, בתלמוד התורה או במשחק בחצר.

מבחינה פסיכולוגית עלינו להבין כי כשהקטן נעשק באופן חד פעמי על ידי הגדול, לרוב איננו מרגיש בכך עוול גדול מדי. הוא מוקה בפני אחיו, וכשזה לא מגיב הוא חוזר למשחקו ועד מהרה שוכח מכל העניין. ההורה שמתערב בכך ומנסה להחליט מי "צודק", מנפך את התגרה הקלה לממדים גדולים הרבה יותר ממה שהיא באמת, כך שההתערבות רק מזיקה.

כמוכּוּן, אסור לנו לאפשר התעללות רצינית משום כיוון ובשום אופן, אך יש להבדיל בין הצקה חוזרת ונשנית לבין יחסי כוחות טבעיים של ילדים שמשתלבים בטבעיות במשקיהם ואין לנפחם יותר מאשר הם.

נקווה להשם שנפעל כפי שצריך ונתאמץ להשקיע בילדינו כראוי, ובזכות זה יגדלו צאצאנו ויפיקו מעצמם את כל הטוב עד שיעפילו לבוא למדרגת משה רבינו והאבות הקדושים!

הלך שלך יכול להיות צדיק כמו משה רבינו! לא אני אומר את זה, אלא הרמב"ם הקדוש (תשובה פ"ה ה"ב): **כָּל אֶדָם רָאָי לוּ לְהִיֹּת צָדִיק מְשֻׁה רַבָּנוּ אִזְרְעֵהוּ בְּרִבְעָם.** הכל תלוי בבחירה שלו.

עלינו לדעת זאת כדי להתייחס לחינוך ילדנו בכבוד הראוי ובזהירות הראויה; מדובר כאן בחינוכו של משה רבינו הבא! וברוך השם, הרבה מאוד "משה רבינו" צמחו לעם ישראל בשנות קיומו הארוכות, כמו שכתוב בזוהר הק' שהצדיק שבכל דור ודור הוא בחינת משה רבינו. אשרי אביהם ואמם של הצדיקים הגדולים הללו, שוודאי השקיעו רבות בשביל לגדל את ילדם גבוה כל כך.

ובאמת - הרי גם אנתנו משקיעים הרבה בילד! כולנו דואגים לילדינו בגשמיות וברוחניות וזה תופס הרבה מאוד מסדר יומנו, רק צריך להוסיף תפילה חמה מהלב, שנדע איך להנחות אותם בדרך סלולה ותמיד נפעל בחכמה, לשתוק כשצריך ולדבר כשצריך, להחמיא כשזה נדרש ולהעיר כשדווקא זה הוא הנחוק, ושנוזה לטעת בלבבם חשק עז ורצון כנה לעבוד את השם.

לאחר הקדמה כצרה זו ברצוני להתמקד בשני נקודות שאנחנו כהורים נכשלים בהם לעיתים, ולהפנות את תשומת לבינו אליהם.

אל תכעס, זה לא הוא

מטבעו של בית שהוא מזמין קונפליקטים. אנחנו חיים ביחד הרבה מאוד שעות, ומטבע הדברים יש חיכוכים בין דרי הבית.

עלינו לדעת שכעס הוא דבר מזיק מבחינה חינוכית. אדם לפעמים כועס ובטוח שכונתנו לחנך את הילדים, אך האמת היא שחינוך לא יוצא מכעס, הוא רק מרגיע את עצביו במקרה הטוב, אך הילד לא מתחנך מהורה שכועס עליו באמת. עלינו לחנך את הילדים בשלווה, וגם במקרה שהילד עשה משהו חריג המצריך גערה הרי צריך שיהיה ברור אצלנו שאיננו כועסים ואנו רק מראים פנים זועפות בשביל לחנך את הילד לשם שמים, זו מצוותנו.

כאשר הילדים עוברים על רצון הוריהם או ממרים את פיהם לעיתים ממש קשה שלא לכעוס. העצה להימנע מכעס בטווח המיידי הוא להתאזר באמונה ולהבין שאף אחד לא עשה לנו כלום ורק ה' הוא עשה ועושה ויעשה לכל המעשים והוא שפעל את הדבר שנדמה לנו שהילד לא בן-הזוג עשה והכעיס אותנו. לטווח הארוך יותר, אדם

לשתוק כשצריך, ולדבר כשצריך, להחמיא כשזה נדרש ולהעיר כשדווקא זה הוא הנחוק, ולטעת בלבבם חשק עז ורצון כנה לעבוד את השם

מגזין הלב לכל המשפחה

מוקד המבצעים
למצטרפים חדשים:
02-623-1218

רבי נחמן יעניק לך וילידיך שלך, חוזק נפשי והעצמה...



תעצום את העיניים... עכשיו הכל טוב!

הנשגבים יותר בבריאה - נזכה גם פה לראות ולהרגיש שהכל טוב!

...

עכשיו יש לנו קצת יותר הבנה למה נח היה צריך להיכנס לתיבה כדי להינצל. הוא פשוט היה צריך לסתום את העיניים ממראה העולם, להתבטל לעולמות גבוהים יותר ששם רואים שהכל טוב, ולכן הוא נכנס לתיבה והשאיר בקושי חלון אחד קטן, כדי לברוח לגמרי מהעולם ולהתבטל לאטמוספירה גבוהה ונעלית יותר.

חלון פצפון אחד, וגם החלון הזה פנה לכיוון מעלה (כמו שכותב ה"אבן עזרא"), כדי להזכיר לנו להסתכל תמיד מעלה, לנדבך העליון של העולם, שם רואים את התכלית והמטרה של כל הצרות - ושם רואים שהכל נפלא ונהדר.

...

כתוב בפרשתנו בתחילת המבול "ויהי הגשם (!) על הארץ", ומסביר רש"י: כשהורידן הורידן ברחמים, שאם יחזרו יהיו גשמי ברכה, וכשלא חזרו היו למבול.

כלומר: אם הם היו חוזרים בתשובה כמו שצריך, והיו מתבטלים לאורות העליונים ומצליחים לבטל את הדינים - היו מקבלים הארה של גשם חדש מאותו עולם, וכידוע לכולנו - אין מים אלא תורה. ברגע שהם לא ממש היו בעניין של תשובה והסתכלות על תכלית הייסורים - זה נהפך להם לצרות צרות ולטבילת מקווה ארוכה משולבת עם "טהרה" למליוני מתים במקווה ענק.

למדנו שתי דברים חשובים:

גם כשהכל נראה שחור - תעצום את העיניים ותבין שהכל לטובה. ואם אתה עושה כן - קרוב לוודאי שתצליח להמתיק חלק מהדינים דרך גילוי חדש של אור התורה.

שווה, לא?

(ליקוטי הלכות הל' ערבית הלכה ד)

הקטטורפה הגדולה ביותר בתולדות האנושות. כמויות אדירות של מי זעף נחתו על העולם והטביעו את כל אשר בו.

כולנו יודעים שזה לא התחיל משם. זו תוצאה של מאות שנים של אי ציות למנהל היוצר המפעל, של הליכה בניגוד מוחלט להוראותיו. הכעס בשמים הלך וגבר, עד שמידת הדין השתלטה בכל התוקף כשמידת הרחמים עומדת בצד אין-אונים כביכול.

כל זה במבט חיצוני. כשנסתכל על התכלית האמיתית של המבול - נראה שהכל רחמים גמורים. כולנו יודעים שאת הכל השם עושה לטובה ואין רע שיורד מן השמים חלילה. מוסכם?

מוסכם, אך מאוד קשה לזכור את זה כשמוט עינינו מיליוני בני אדם טבעים למוות במים רותחים תוך צרחות אימות. בראש אתה יודע שהכל טוב, המבול הוא כמו מקווה לטהר את העולם כדי שיוכל להמשיך לשרוד בהצלחה [עד ימינו אנו], אבל העיניים מפריעים לך לראות את זה כן.

לכן צריך לעצום את העיניים, להתעלם מהמציאות שאנחנו רואים, ולהביט רק על התכלית והמטרה של הכל, לנעוץ את עינינו רק בתכלית של הייסורים. וכאמור, זה חייב לבוא עם עצימת עיניים מוחלטת מכל הסובב, כי המראות הגשמיים מסביב מראות לך את הסבל והצער, אתה אמור להתבטל אל המציאות האמיתית הזו - שהכל לטובה - בלי לראות שום דבר אחר, להיות בטל ומבוטל לתכלית הטובה של העונש, לעולם ששם הכל טוב.

ובדור שלנו אי אפשר בלי הבטחות: אם אתה עושה כן, הרי כשאתה יורד מהמדרגה הגדולה הזו יש סיכוי טוב שתצליח למשוך משם איזו הארה לעולם שלנו, איזו "תורה" חדשה או לפחות הבנה עמוקה יותר וכלי רוח יותר לקבלת התורה, ומכח התורה שנמשכת מהדרגים

אם הם היו חוזרים בתשובה כמו שצריך והיו מתבטלים לאורות העליונים- היו מקבלים הארה של גשם חדש...

לצעירי הצאן

חסר לך באיזון



היום בלי עין הרע אִנְחָנו חיים בדור של שפע, גם בְּרוּחָנוּיִת נְגַם בְּגִשְׁמִיּוֹת. יש דְּפוּסִים מְשַׁכְּלִים, יש סְפָרִים, יש שעורים, יש דְּסָקִים, יש הכל כְּשֵׁפַע גְּדוֹל, אֲבָל הַשְּׁאֵלָה הַיָּא: מֶה הָאֵדָם עוֹשֶׂה עִם הַשְּׁפַע? אִם הָאֵדָם לֹא יוֹדַע לְהִשְׁתַּמֵּשׁ כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ בְּצִנּוּרוֹת, הוּא מְקַלֵּל אֶת הָאֵזוֹן...

מתוך מאמר ראש הישיבה



התלות המרגשת בבורא

21 שנים לפטירת הרב אליהו שרים זצ"ל • שב"ק ד' חשוון תשפ"ג - ד' חשוון תשס"ב

המשולח עזב את השניים בפסיעות קדורניות, אך הרב אליהו לא הסכים להתיימש. "מה לנו ולמצב הכלכלי?" שאל בתמיחה את בנו. "הקדוש ברוך הוא הוא שמנחה את דרכנו, ואנו רק משתדלים. את ההשתדלות נעשה, ואת הכסף להחזקת התורה ישלח לנו השם!".

השנים המשיכו בדרכם כשהם פוגשים עוד ועוד משולחים נפולי פנים ושמוטי רוח, אך הרב אליהו המשיך בדרכו בבטחה כשהוא משליך יתרו על קונו ויודע כי מה שיוקצב לו משמים יגיע בלא קשר למצב כלכלי כזה או אחר.

בהגיעם לעיר השתכנו בבית האכסניה, נחו מעט ופנו לעיין ביומן, לדעת לביתו של איזה עשיר עליהם ללכת כדי לזכותו במצוות החזקת התורה.

גבירובסקי.

השם היה מוכר להם משהו. הוא נשמע באזניהם בשעות האחרונות. נבירה לא מאומצת במוחם הניבה את התוצאה: זה אחד מהשמות הגדולים שנפלו במשבר הבורסות הנוכחי...

אך רבי אליהו לא חשש, לבש את מלבושו הרבני ופנה עם בנו לכיוון מעונו של הגביר דגן.

לאחר הזדהות הובלו השניים אל טרקלינו של העשיר שישב על כסאו שמוט-ידיים, כשהאור הקלוש שחדר מהחלון השלים את מצב הרוח העגמומי ששרר בחדר.

בעוד רבי אליהו מנסה לחשוב איך לעודד את העשיר העלוב היושב מולו, פתח העשיר ושאל: "כמה נתתי לך בפעם שעברה?". רבי אליהו השיב בסכום המדויק, והגביר הגיב: "כעת הגעת עם בנך, לכבודו אני מכפיל את הסכום..."

איך כתוב? הבוטח בהשם, חסד יסובבנו.

(מקור: "ייעל אליהו" לבנו הגר"ד שרים)



שווה לפרק איברים... הגר"א שרים

כבר בדרשת הבכורה שלו, כשהתמנה לרב שכונת 'מרכז מסחרי' בתל-אביב, הכריז ברמה כי כוונתו להקים בה סניף של הישיבה הרמה 'פורת יוסף'. "קול התורה אשר משמח אלקים ואנשים" התפייט בערגה, "עוד יישמע יומם ויללה בהיכל הקודש, מפי תלמידי חכמים ולמדנים מופלגים העוקדים וממיתים עצמם באהלה של תורה, מדליקים בנפשם את נר ישראל שלא יכבה חלילה".

כולל פורת יוסף בתל אביב נפתח בשעה טובה ומוצלחת בד' חשוון תשכ"א [בדיוק ארבעים ואחת שנה לפני פטירתו], ולמדו בו אברכים מצוינים מתל אביב והסביבה.

את תמיכתה של ישיבת פורת יוסף קיבל בזכות אביו רבי עזרא שהיה מקוממה ומנהל של הישיבה הירושלמית, אך לאחר כשבע שנים שמע כי נתהו חריקות בין הנהלת הישיבות בירושלים ובתל אביב, ומשום חשש חילול-השם והמסתעף החליט להיפרד מ'פורת יוסף' ולקרוז לישיבתו 'ישיבת תורה והוראה'. הצעד אף קיבל את ברכתו של הגר"ח גריינמן זצ"ל, שכתב: "קיבלנו ממך החזון איש זללה" שיישיבה לא נחרבת ונסגרת מחמת חוסר כסף, אלא אך ורק משום מחלוקת. יש פעמים שעדיף להפדר לשלום למען לא תפרוץ אש המחלוקת..."

כעבור השנים מוסדותיו של הרב התרבו והתרחבו למאוד, וכללו אף ישיבה קטנה וגדולה שהצילו מאות נפשות יקרות, וכעת החל פרק חדש בחייו: נסיעות.

לפחות פעמיים בשנה היה הרב שרים עוזב את הארץ הקדושה ואת תלמידיו האהובים ויוצא לארצות ניכר לקבץ מעות עבור המוסדות הקדושים.

כידוע לכל מי שקצת מתמצא בעניין, זו ממש לא חוויה קלה, ובתחילת הדרך אף היה אדם שמתוך קנאה דאג לשבש את דרכו עד שהחמיץ את הרכבת ונאלץ לשהות בתחנה לילה יחד עם גויים מהגרים, אך כל זאת היה שווה כדי להחזיק תורה ולהוציא סחורה יקרת ערך מאשפתותיה המבאישות של תל אביב. איך אמר הרב פעם? "נאמר בגמרא שאבריה של היולדת מתפרקים עד שנתיים מהלידה; ללמדך: בכדי להוציא פירות חיים עלינו לפרק איברים..."

בשנת תש"נ הצטרף לראשונה בנו הגאון הרב מתתיה לנסיעותיו חו"ל. עם נחיתתם פוגש הרב את אחד ממיועדי המשולחים כשפניו נפולות. רבי אליהו התעניין אצל רעהו לפרש הבעתו המדוכאת, ונענה כי ההצלחה היתה ממנו והלאה: "מה, לא שמעתם? בימים אלו הבורסה בארה"ב התרסקה וסחפה אחריה למצולות המוני עשירים ונדיבים. בכל מקום אליו הגעתי פגשתי בדלתות נעולות, ואלו שכן הסכימו לקבל את פני היו עשירים נכאים ושפופים שהסבירו לי כי מצבם אינו מאפשר לתת יותר מעשרות דולרים בודדים..."

רבי אליהו שרים זצ"ל

נולד: י"א אדר תרצ"ב, ירושלים.

אלא בחבורה: למד בישיבת פורת יוסף

יחד עם הגר"מ אליהו, הגר"ע יוסף והגר"ש כהן.

בן שלוששים לנח: בהיותו פחות מבן שלוששים

הוכתר לרב שכונה בתל-אביב.

מתלמידיו: הרב אברהם יוסף, הרב זמיר כהן, ועוד.

נפטר: כבן 70.



כשנכנס פעם לנדיב אחד, הראה לו הלה שלוש מדפים עמוסים בקופות צדקה המתמלאות תדיר בסכומים נאים, וכאשר נכנס הש"ד לרוקן את הקופה אף מוסיף הוא ביד נדיבה. הרב החל להסתובב בחדר, לחפש ולתור, וכשבעל הבית שאלו לפרש החיפושים נענה: "אני מחפש את פתח גן-עדן, זה אמור להיות כאן בסביבה מתחת לקופות..." ועיני הגביר נתמלאו דמעות התרגשות...

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הצינור!

050-4141-497

avraham201@gmail.com



מיטות קינג סייז



סאונה ומקווה מפואר



ארוחות כיד המלך



הכי קרוב לצינור



החיים בהלכה



בהכוננת הרה"ג ר' בצלאל נהרי שליט"א, דומ"צ קהילת זכרון ישעיהו - אלעד

שאלה:

אפשר לצאת מבית הכנסת באמצע קריאת התורה?

גדול כבוד התורה ואסור לו לצאת מבית הכנסת. ומי שעובר ויוצא עליו נאמר "ועוזבי ה' יכלו" ח"ו (כפי תרגומו - "ודשבק אורייתא דה' ישתצון", חלילה).

לגבי סוף דברי השולחן ערוך - ביציאה שבין גברא לגברא, הוסיף המשנה ברורה (ס"ק ב-ג) שדווקא כשנשארו עשרה בבית הכנסת מותר לצאת, ודווקא אם שמע כבר קריאת התורה או שבכוונתו לחזור לפני המשך הקריאה, וגם זה מותר דווקא לצורך גדול (וכ"פ בכה"ח סק"ג. אמנם ע"י בילקוט יוסף בסוף ההערה לסעיף ג' בשם ערך השולחן).

ובביאור הלכה הוסיף בשם התשב"ץ שהיתר לעזוב בין גברא לגברא הוא דווקא למי שאירע לו הדבר באקראי, אבל מי שעושה זאת בקביעות נראה כפורק עול תורה וכמעט גם עליו נאמר הפסוק המחריד הנ"ל.

תשובה: באמצע הקריאה אסור בכל אופן, ובין עליה לעליה [בין גברא לגברא] יש מקרים שמתיר.

הרחב דבר:

נאמר ב"שולחן ערוך" (או"ח ס' קמוס"א), שאסור לצאת מבית הכנסת כשספר התורה פתוח, ומותר רק "בין גברא לגברא", דהיינו בהפסקה שבין העולה לתורה לזה שעולה אחריו.

לגבי תחילת ההלכה - שאסור לצאת באמצע הקריאה, הוסיף ה"משנה ברורה" (סק"א) שמדובר גם כשיש עשרה בלעדיו, וגם אם שמע כבר קריאת התורה, וגם אם עוד לא החלו לקרוא אלא רק פתחו את ספר התורה (ביאוה"ל שם), ומוסיף ה"פסקי תשובות" (אות א) שגם אם רק נכנס במקרה לבית הכנסת (וע"י בהערות "דרשו" בשם הגר"ש אלישיב), וגם אם צריך לנקבי באופן שעובר על "בל תשקצו",

ניצוץ לשבת



מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

שעון שבור ששוה הון

"הבנתי מה שקורה כאן, זו מכירה פומבית", משחזר ר' אהרן את רגעי המתח. "צלצלתי ישירות לסוחר ואמרתי לו: 'כמה שכולם מציעים לך - אני מציע לך כפול!'. הוא השתכנע ותוך שעות השעון כבר היה ביד".



מאתים וחמישים דולר. ר' אהרן לכל ושעונו של רבי נתן

פרט אחד סיקרן מאוד את ר' אהרן. הוא שאל וחקר את סביבתו מי זה אותו 'אייזיק בן שרה', שחתום על השעון, אך איש לא ידע במי מדובר. "כשהגעתי לר' אברהם וייצהנדר" הוא מספר, "רק

הראיתי לו את השעון והוא קבע לי על אתר, כי מדובר בנכדו של רבינו, שאף מזכר בספר שמות הצדיקים". בזמנו, היה ר' אהרן זקוק לכסף מזומן בדחיפות ורצה למכור את השעון. הוא הלך בין חסידי ברסלב מאחד לשני אך למרות ההתעניינות הרבה איש לא היה מוכן לשלם עליו את הסכום שדרש. לימים יאמר ר' אהרן: "אני מודה לה' שלא הצלחתי למכור... היום כל הון שבעולם לא ארצה בתמורה!".

(מגזין 'ניצוצות' תטרי תשע"ג)

בוקר אחד, בתקופה בה נפל מסך הברזל, מצלצל הטלפון בביתו של ר' אהרן. לכל מעבר לקו חבר, שמספרו על שעון כסף נטול מחוגים זכוכית שבורה, שמוצע כעת למכירה ברחובה של עיר ב'אנטיק-סנטר' בברוקלין על ידי סוחר עתיקות רוסי, ועל השעון חרותה המילה "ברסלב".

החבר סיפר שהסוחר הרוסי מבקש על השעון 250 דולר, והדגיש כי הוא מבקש רווח על התינוך. החבר דיבר לר' אהרן בבטחון נמוך - הוא חשב שר' אהרן לא יהיה מעוניין לרכוש את השעון בעקבות מצבו

הפיזי השבור ונטול המחוגים - אך ר' אהרן ביקש מחברו לרכוש מיד את השעון והבטיח לו תגמול הוגן על התינוך. אותו חבר צלצל במקביל גם לסוחר אחר מבני-ברק, ששהה במקרה בניו-יורק. אותו סוחר שמע מהמתווך את מה שלא שמע ר' אהרן: הוא הקריא לו את אשר חרט גב השעון: "למורי ורבי נתן מברסלב, מתלמידו אייזיק בן שרה, ואומן תקצ"ט". אותו סוחר בני-ברק, שהבין את ערך הנכס שנקלע לידי, צלצל מיד להרה"ח רבי נתן צבי קעניג צ"ל והציע למכור לו את השעון.

פתגם השבוע

המבול נמצא בחוץ והבית תיבת נח

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן להצלחת משפחת שרון להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902



ברסלב'ר אמיתי

בערוב ימיו היה רותם עצמו לעגלה מלאה שקים, הולך מבית לבית ומבקש לחם עבור עניים. כאשר העיר לו בנו פעם כי מנהג זה מיסב לו בזיון, מאחר ואנשים עלולים לחשוב שעושה זאת עבור עצמו וכאילו בנו אינו מפרנסו... השיב לו רבי שבתי - שרחוק היה כמטחווי קשת מ'מה יאמרו: "אלא מאי? בשביל מי אוסף אני את הלחם אם לא עבור עצמי ונפשי?"...

כיוצא בזה, כשסובב באחד מימי החורף לאסוף נפט עבור אביונים שאין ידם משגת לקנות מצרך חיוני זה שבלעדיו עלולים הם לקפוא למוות בלילות החורף האוקראיניים, הגיע אל אחד הבתים, ובעל הבית שראה

מרות שכבר היה מורגל להכלל במסלול הביזיונות שהיה עובר מידי יום בשעת איסוף האוכל עבור ילדים ומשפחות עניות בעיר אומן, הפעם היה זה שונה. בעל הבית החליט כי לא יעניק לו את נדבתו אלא אם כן ירד מהעגלה ויפצח בריקוד רחובה של עיר. "אם חסיד ברסלב אתה", הסביר, "אז תרקוד לי כמו שברסלב'רס יודעים לרקוד..."

סעודה אחת ביום

השבת ב"א חשוון חולפים מאה שנה בדיוק מפטירתו של החסיד ר' שבתי ברסלב, חתנו של ר' חיים הכהן סטולר אשר אביו היה אחיינו של ר' יעקב הנפח מאומאן. ר' שבתאי היה איש תמים ופשוט, נהג לאכול רק סעודה אחת ביום ותמיד היה מחפש לסעודה זאת אורח. הוא היה אוסף מזון לעניים בעגלה שהייה רותמה אל גופו. בנוהג שבעולם, האדם הדשן והשבע אינו נותן לבו לעני ולחסרונותיו. שונה היה רבי שבתי. על אף שלא חסר דבר על שולחנו, היו מעייניו נתונים תדיר לאלה שאין להם לחם לאכול ובגד ללבוש.



האכל את ילדי העיר העניים. מראה העיר אומן לפני כמאה שנה

מי לפניו, הציע לו "עיסקה" - "באם תרקוד לפני כחסידי ברסלב, אתן לך נפט..."

רבי שבתי, ללא שהיות, פתח בריקוד נלהב, ולאחריו קיבל לידיו כמה בקבוקי נפט לעניים ודלים, כשאינו יודע את נפשו מרוב שמחה.

לב גדול ורחב היה לו כלפי בוראו כמו כלפי הבריות. יכול היה להזיל דמועות כמים בברכת "אהבת עולם", וכאשר נשאל על כך פעם, השיב בתמימות: "ראיתי את רבי נחמן מטולטשין בוכה בברכה זו, משמע יש על מה לבכות שם..."

"מקנא אני ברבי שבתי", אמר פעם רבי נחמן מטולטשין, "שגם אם אינו דר בברסלב, מכונה הוא בפי כול 'ברסלב', כינוי נכבד שלא זכיתי לו אני שהתגוררתי בברסלב במשך שמונה עשרה שנה."

עובר מבית לבית

חנות הייתה לו בעיר, ממנה הרוויח את לחמו, אך כלום שמעתם מימיכם על אדם הסועד ארוחה אחת ליום בלבד למרות שאינו יודע מחסור מהו? וכאמור מנהג של קבע עשה לו, שלא לאכול ללא אורח שהיה מביא מה'קלויז' דבר יום ביומו!

וכי יכלו הבריות לדעת שחנווני זה קם בחצות הילה ועורך תיקון-חצות בהשתפכות הלב, ועוד עבודות קדושות שרק הוא וקונו יודעים עליהם? אך דומה כי מידת החסד כה הפכה לחלק ממנו עד שהאפילה על כל שאר מעלותיו הסתרות.

ההספד הטוב ביותר

בן שמונים וארבע היה רבי שבתי כשחלה את חוליו אשר ממנו לא קם. היה זה בערב שבת, י"ב בחשוון, כאשר הרגיש כי זמנו קרב וביקש מידידיו שבאו לבקרו שיערכו ריקוד. בתוך כך הצטרף גם הוא לריקודים, וכך שמעוהו אומר: "ברוך ה'! הולך אני לעולם שכולו טוב!"

כך מתוך דביקות של שמחה השיב נשמתו הזכה לבוראו.

נפטר ב"ב חשון בין השנים תר"פ-תרפ"ג, בהיותו בן פ"ד שנים. לפני הלווייתו סבבו ילדי אומן והכריזו: "ר' שבתי מהשקים עם הלחם הלך לעולמו!" כשאינם יודעים איזה הספד טוב הם מספידיים אותו...

ר' שבתי, איש התום והחסד, נטמן באומן, סמוך לקבריהם של גדולי חסידי ברסלב: רבי אברהם בן רבי נחמן, רבי נעצק ליובאווע, וגיסו רבי ישראל טרוביצר.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ידקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכלל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231



הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטן שליט"א אצלכם בבית

